

Peygamber kabrine ayaklarını uzatınca

Ahmet Türkan tarafından yazıldı

Cuma, 17 Mayıs 2024 11:56 -

30 yıldır kutsal topraklarda yaşayan tanınmış bir isim, Peygamber Efendimizin kabrine ayaklarını uzatmış oturan birini görüp içinden 'bu ne hal' diye geçirince, ardından olana kendisi de inanamadı... İşte o olay...

Dün gece Peygamber Efendimizin doğumu vesilesi ile kutladığımız Mevlid Kandili'ni idrak ettik.

Bugün sizlere, Mekke Ümmü'l Kura Üniversitesi'nden Tarih Doktorası olan ve 30 yıla yakındır Mekke'de yaşayan Necati [Öztürk](#) Bey'den dinlediğim bir anekdotu aktaracağım. Birinci elden kendim bizzat dinlememiş olsaydım asla paylaşmayı düşünmezdim. Aktaracağım olayın ardından sizlere bir çift sorum olacak.

Necati Öztürk Bey kendi başından geçen aşağıda aktaracağım anekdotu, aralarında milletvekili, vali, bürokrat ve gazetecilerin bulunduğu bir ortamda, Mekke'de bulunan Diyanet İşleri Ataşelik Binası'ndaki bir sohbet ortamında anlattı.

Bugün Mekke'de özel bir kütüphanenin yöneticiliğini yapan Dr. Öztürk'ün, Medine-i Münevvere'de, Peygamber Efendimizin mescidinde başından geçen olay şöyle.

Peygamber Efendimizin mescidinde kılınan bir namazın ardından Necati Bey mescitten çıkarken, direklerden birine yaslanmış, ayaklarını tam da Peygamber Efendimizin kabrine doğru uzatmış bir adam gözüne ilişir. Görüntüsünden Arap olduğu bellidir.

Necati Bey gönlünden, “*şu adamın yaptığı münasebetsizliğe bak, dünyanın dört bir yanında insanlar kibleye karşı ayaklarını uzatmazken, adam gelmiş hem de Peygamberin mescidinde ayaklarını hem kibleye, hem de tam da Peygamber Efendimizin kabrine uzatmış*” diye geçirir. Bu tür hayıflanma ile adamın yanından geçer gider.

Adamın yanından 5-10 adım kadar uzaklaşmıştır ki, arkadan bir ses duyar ama nasıl olsa kendisine değildir diye aldırılmaz. Ardından omuzuna bir el dokunur. Arkasına dönüp baktığında, omuzuna dokunan kişi direğe yaslanmış adamı gösterir ve ‘*sana sesleniyor*’ der.

Peygamber kabrine ayaklarını uzatınca

Ahmet Türkan tarafından yazıldı

Cuma, 17 Mayıs 2024 11:56 -

Necati Öztürk Bey duruma çok şaşırır ama, direğe yaslanmış adamla gözgöze gelince yanına gitmekten başka çare de bulamaz. Adamın yanına gider, “buyurun” der.

Adamın dediği aynen şudur: *“Sana ne oluyor? Sen neden karışyorsun benim burada nasıl oturduğuma... İnsan çok sevdiği komşusunun ve arkadaşının yanında şöyle rahatça oturamaz mı? Onun sorun etmediğini sen neden sorun ediyorsun? Sen iki yakın dostun arasına neden giriyorsun, aralarındaki ilişkiye neden karışyorsun, sana mı düştü arkadaşların kendi aralarında nasıl davranacağını belirlemek? Lütfen, üstünüze vazife olmayan şeylere karışmayınız”* der.

Ne diyeceğini bilemeyen Necati Bey, adamın önüne diz çöker. Aralarında uzun bir sohbet ve hasbihal gerçekleşir.

Kim daha saygılı?

Sizlere sorumu yöneltmeden evvel kısa bir anekdotta ben anlatayım.

Peygamber Efendimizin mescidinde mihrabın hemen yanında, önümü Peygamber Efendimizin kabrine, sağ yanıma kibleye doğru vermiş Kur'an okuyordum. Malum, Türk İslam Kültüründe Kur'an-ı Kerim belden aşağıda tutulmaz.

Derken, hangi ülkeden olduğunu bilemediğim ama Ortadoğu menşeli olduğu belli olan bir adam geldi, karşıdaki raftan büyük boy Kur'an-ı Kerim aldı, yanıma oturdu ve Kur'an-ı Kerim'i halının üzerine koyarak okumaya başladı.

Bizdeki gelenek malum. Yerde üzerinde Arapça harflerle yazılmış bir kağıt bile bulsak ne yazıyor diye bakmadan hürmeten kaldırırız. Ayet hadis vardır diye takvim yaprakları bile yere atılmaz bu ülkede.

Hemen yanıbaşınızda, bir Kur'an-ı Kerim'in halının üzerine konulduğunu gördüğünüzde bir

Peygamber kabrine ayaklarını uzatınca

Ahmet Türkan tarafından yazıldı

Cuma, 17 Mayıs 2024 11:56 -

insanın neler hissedeceğini tahmin etmişsinizdir. Çok huzursuz oldum.

Yanından hemen kalkmakla, kibar bir dille durumu anlatmak arasında ikilemde iken, beyefendinin hemen okumaya başlaması üzerine okuyuşunu bölmek de istemedim. Yakınıma oturduğu için rahatsız olduğum düşüncesi ile kalktığımı sanmasın diye, birkaç dakika daha beklemeyi düşünürken, Kur'an okumaya henüz yeni başlamış beyefendinin okuyuşunu gözyaşları içinde sürdürdüğünü gördüm. Giderek gözyaşlarına hıçkırıkları eşlik etmeye başladı.

İçimden, *'ne zaman başladın okumaya, nasıl da hemen iklimine girdin, ne zaman ruh dünyan hemencecik Allah kelamı ile sarmalandı?'* diye düşünmeye başlamıştım ki, kendime o can alıcı soruyu sordum : *"Kur'anı Kerim'e ben mi daha saygılıyım, yandaki beyefendi mi?"*

Kur'an'a gerçek saygı yere koymamak mı, gönle nakşetmek mi?

Okurken Kur'an'ın haşyeti karşısında gözü yaşarmayanlar mı daha saygılı, kelamı ilahinin etkisi ile içleri titreyenler mi?

Öyleyse, Necati Öztürk Bey'in anlattığı olaya dönerek sorumuzu soralım:

Çok mu şekilci olduk?

Şekli tastamam edelim derken özü çok mu ihmal ettik?

İkisini bir arada gerçekleştirmeyi neden başaramadık, neleri ihmal ettik?

Ayaklarımızı uzatmadığımız doğru olabilir ama, gönlümüzü ne kadar uzattığımız konusunda tatmin edici cevap vermek ne ölçüde mümkün?

Peygamber kabrine ayaklarını uzatınca

Ahmet Türkan tarafından yazıldı

Cuma, 17 Mayıs 2024 11:56 -

Peygamber Efendimizin doğumu vesilesi ile kutladığımız Mevlid Kandili'ni idrak ederken bu sorular geldi aklıma.

Bu kadar derin mevzular aşıyor bu satırların yazarını.

Okuyucularımız arasında *'tam da erbabına sordun'* diyen varsa, mümkünse onların cevabını alsak...

Ne dersiniz?

Prof. Dr. Osman ÖZSOY – Haber 7

www.osmanozsoy.com.tr